

عنوان مقاله:

معماری طبیعی ، پیوند دهنده رابطه انسان و طبیعت

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهدی شیبانی - عضو هیات علمی دانشگاه بهشتی و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر گروه معماری

محیا رنجبران - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر گروه معماری

اعظم هدایت - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر گروه معماری

خلاصه مقاله:

با توجه به اینکه انسان ها از همان شروع بشریت در دل طبیعت رشد یافته و زندگی خود را گذرانده اند، طبیعت را الگویی مناسب جهت تکامل و رشد محیط زندگی می دانند. بنابراین شکل گیری معماری در محیط های طبیعی و بدون دخالت در محیط پیرامون دارای ارزش و اهمیت والایی است که باید آن ها را شناخت و در حفظ آن ها بکوشیم. در این مقاله به تعاریف طبیعت و ارتباط آن با انسان به هنر و همچنین معماری ارگانیک و بیوتیک چه معماری در ارتباط با طبیعت بود پرداخته شده و چند نمونه موردی از معماری طبیعی و نحوه ایجاد آن ها را مورد بررسی قرار داده است. هدف از این پژوهش بررسی ساختار معماری طبیعی و چگونگی ایجاد آن در بافتی ارگانیک بود که با انتخاب و ارایه نمونه هایی موردی از معماری طبیعی به چگونگی مقابله با عناصر آن پرداخته شده است که به روش کتابخانه ای و میدانی مورد بررسی قرار گرفته است و به این نتیجه می توان رسید که معماری طبیعی از نظر هندسی شکل تکامل یافته غارهای نخستین بود که بر اساس مصالح همساز با آن محیط شکل گرفته و به صورتی کاملا زیبا، پیوندی تنگاتنگ را بین انسان و طبیعت برقرار کرده است و جایگاهی ویژه در ایجاد محیط مطلوب برای انسان دارد.

کلمات کلیدی:

طبیعت ، معماری طبیعی ، ارگانیک ، بیونیک، انسان و طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/588341>

